



Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Exempla Sobrietatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

P. Bernardus Colnagus è Societate JESU, ad mensam S. A. rus altè suspirabat, non secus ac si in malam crucem maneretur; ut verò appetitum magis domaret, amarorem suum ante absynthio, aceto, sale nimio, pulvere, vel acerbis herbis & sibus conciliabat: vel præcalidis cibus palatum admodum. Vita l. 2. c. 13.

P. Thomas Sanchez, quando advertit, in mensa asperum ferculum sibi arridere, statim id deposuit; nullum verò condimentum, sale, aut aliud condimentum adhibebat. Vita l. 2. c. 13.

P. Julius Mancinellus è Societate JESU, perpetuo ab asperis ferculis, quæ ipsi magis arridebant, abstinuit; è comestione verò, ut magis appetitum domaret, ad illos se cibos non fecit, à quibus à puero abhorrebat, & nauseabat inveni, &, quorum odorem, ubi percepit, in deliquium solitus est. Vita l. 2. c. 5.

P. Sebastianus Barradius itidem è Societate JESU, ma tantum & palato ingratißima edebat. Sæpe mortuos sui gratiâ calidissimos sumebat cibos, sæpe frigidissimos sapor periret. Vita Itiner. præfixa.

Exempla Sobrietatis.

I. Sobrietas est virtus, quâ inordinatum potus tum frenamus; quæ, quantopere necessaria sit Sacerdotibus vel ex ipso eorum, officio satis patet; cum enim ipsi quasi Navarchi & Speculatores, ac Vigiles, rectè tantò magis ab iis, quàm Navarchis & Vigilibus corporibus sobrietatem requiri, quantò majora animæ damna ebrietate timeri non immerito queunt. Hinc Paulus 2. Tim. 4. sic alloquitur: *Tu verò vigila, in sobrius labora, opus fac Evangelista, ministerium tuum sobrius esto.* Adde, quòd ipse, quem toties bibunt, calicis ritualis sacratissimi Sanguinis Christi meritò eos incitaret ad calicem Dæmoniorum seu ebrietatem singulari deo vitandam; non enim potestis calicem Dæmoniorum bibere, inquit S. Paulus 1. ad Cor. 10. tam studiosè semper sobrietatem coluerunt plurimi Sacerdotes, eumque in finem Convivia, in quibus maxima casu sobrietatis violandæ, tanta contentione devitant.

S. Augustinus tria semper sollicitè cavebat. 1. Ut nunquam cuiquam uxorem suaderet. 2. Ne militare volentem cuiquam ad hunc finem commendaret. 3. Ut ad convivium invitatus, persuaderi se non sineret. Vita l. 3. c. 47.

S. Hieronymus non modò ipse convivia studiosè devitavit, sed etiam alios Sacerdotes ad idem faciendum stimulavit; hinc ad Nepotianum sic scripsit: *Convivia vitanda sunt secularium, maxime eorum, qui honoribus tument. Consolatorez nos potius in muroribus suis, quam Convivas in prosperis noverint. Facile contemnitur Clericus, qui saepe deprecatur ad prandium ire non recusat. Nescio enim, quomodo etiam ipse, qui deprecatur, ut tribuat, cum acceperit, libentius te iudicat, Et mirum in modum, si eum rogantem contempserit, plus te postea veneratur.*

S. Gregorius Nazianzenus, cum semel, iterumque à Theodosio Imperatore ad convivium invitatus recusare non potuisset, quanto cum dolore interfuerit, ipse de vit. differt. testatur, dicens: *Non jam Imperatori ut prius contubernatis erit Gregorium, atque inter medios epulones non erit, tristis et tacitus accumbens, agrè anhelitum ducens, Et servilem in modum edens.*

Jacobus Merlohorstius convivia, cum honestè poterat, declinabat, imitatus S. Chrysostomum, qui, cum abstinentiæ et sobrietatis leges difficulter se in conviviis servare posse adveniret, omnino ab iis abstinebat. At si subterfugere non liceret, tantùm ad vespertinum tempus (quod clepsydram secum portatà explorabat) accumbebat, facetus, jucundus, simulque pius inter epulas, utilitatis semper spiritualis capax memor; tum missionem postulabat, nam intempestiva convivia in multas horas vel noctem prorsus abhorrebat; temporis enim illius inestimabilem jacturam rebatur.

11. Ne tamen omnino convivia, quæ ipse etiam Christus, et sancti interdum Viri frequentarunt, interdicta sibi existiment Sacerdotes, salubrem S. Gregorij regulam Natali Episcopo l. 2. epist. ep. 37. datam ob oculos habere debent: *Convivia, quæ ex intentione impendenda caritatis fiunt, rectè nostra Fraternitas in suis Epistolis laudat. Sed tamen sciendum est, quia tunc ex caritate veraciter procedunt, cum in illis nulla absentiam vasa mordetur, nullus ex irrisione reprehenditur.*

prehenditur, nec in eis inanes secularium negotiorum
bula, sed verba sacra lectionis audiuntur: cum non altera
quàm necesse est, servitur corpori, sed sola ejus infirmitas, quæ
reficitur, ut ad usum exercenda virtutis habeatur.
itaque si vos in conviviis vestris agatis, abstinentiam
teor, Magistri estis.

Exempla Castitatis.

I. Quantopere hæc Castitas, quæ est virtus ab illicitis
venereæ voluptatis coercens, Sacerdotibus necessaria sit,
ex hoc patet, quòd jam olim DEUS in veteri Testamento
Sacerdotes in tabernaculo ministraturos à mulieribus abstinere
debuerint, unde ut rectè argumentatur Innocentius
dist. 31. c. 4. multò magis Sacerdotes vel Levitæ post
ex die ordinationis suæ servare debent, quibus vel Sac
tium, vel Ministerium sine successione est, nec præter
quàm vel à Sacrificiis divinis, vel à Baptismatis officio
Et si Apostolus 1. Cor. 7. suavitè abstinentiam ad tempus
eis, ut vacent orationi; multò magis Sacerdotes, quibus
orandi & sacrificandi jure Sacrificium est, debent
ab hujusmodi consortio abstinere, uti idem Innocentius
dist. c. c. 5. discurret. Unde & ipse Christus, ut ostendat
quantopere cupiat hæc virtute instructos esse Sacerdotes,
misit quidem Apostolos suos in varia peccata cadere, quibus
tamen illos unquam luxuriæ notâ vel suspitione maculâ
voluit. Duobus autem præcipuè actibus castitatem
monstrare debet Sacerdos.

II. Primus est, ut nihil unquam castitati contrarium
suscipiat, verbo, aut opere committat, sed illud præcipuum
Apostoli monitum ad Eph. 5. *Fornicatio autem, & omnis
immunditia, aut avaritia, ne nominetur in vobis, quæ
deceat Sanctos*: altè pectori insculptum habeat, studio
mèque observet, sicut plurimi Sacerdotes exemplo
cuerunt.

S. Gregorius Nazianzenus, cum quondam lectioni
duas mulieres decoras juxta se sedentes vidisset, & torrens
eas vultu aspiciens, quænam essent, & quid sibi vellent
terrogâset, illæ familiariter eum complectentes, nec
lestè feras, inquit, præsentiam nostram, amba